

zborovalci razšli, zadovoljni z uspehi odbora in članstva v lanskem letu.

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Dne 20. februarja sta bila v župnijski cerkvi v Bočni poročena Stanko Jeraj, lesni trgovec iz Ljubnega, in Fanika Zagožen, po domače Bulkova iz Bočne. Nevesta Fanika je kot trgovka nad štiri leta bivala v naši župniji. Z veliko vneto je delovala pri prosvetnem društvu, zlasti se je trudila za dograditev našega lepega Društvenega doma. Prenovljena kapelica v Radmirski vasi bo še dolgo pričala o njeni darežljivosti. Kot zavedno slovensko dekle se ni nikdar sramovala svojega prepričanja, za kar je morala lansko leto iti celo v ječo. Da bi bilo mnogo takih pogumnih deklet! Vsi dobromisleči Ksaverijanci ji želimo v novem stanu vse najboljše! — Predstava igre »Dve nevesti« v nedeljo dne 12. februarja je bila prav posrečena in so se obiskovalci dobro nasmejali. Prireditelji so v častnem številu posetili naši sosedi iz Ljubnega, ki tudi nočejo v prosvetnem delu zaostajati za drugimi, ako ravno se morajo boriti z ovirami. Le pogum in vztrajnost, saj dobra stvar mora prej ali slej zmagati!

POMLADANSKO ZDRAVLJENJE

Komaj je prišla pomlad, že se narava prebujala k novemu življenju in obnavljanju. Sedaj je čas misliti na zdravje, zakaj kakor sok v bilkah tako tudi kri preneša večjo akcijo cirkulacije, ki lahko dovede do težkih posledic. Zaradi tega je treba telesu dovajati nove in osvežujoče sokove, da postane organizem odporen in zdrav. Za to svrhu je najboljša naravno zdravljenje s »Planinka« zdravilnim čajem, pripravljenim večinoma iz najboljših planinskih zdravilnih zelišč. Dolgoletna izkušnja nam potrjuje, da je »Planinka« zdravilni čaj, ki ima v sebi preizkušene in dobre zdravilne sestavine, najboljši in edini regulator za čiščenje in obnavljanje krvi. »Planinka« zdravilni čaj uničuje krali bolezni in filtrira kri. S tem doseže, da kri lahko in pravilno cirkulira ter tako obnavlja ves organizem. Zdravljenje od 6 do 12 tednov s »Planinka« zdravilnim čajem deluje izredno, in sicer brez strupov, pri vseh sledečih boleznih: pri slabi prebavi, želodca in razpirju telesa, slabem delovanju črevesa in napetosti telesa, omotici in sla-



hosti, obojenju mokračne kisline in hemoroidov, slabosti in odelitvi srca, boleznih jeter, nervozni in živčnih boleznih. »Planinka« zdravilni čaj pospešuje apetit in izredno deluje pri arteriosklerozi in osluzenju pljuč. Zahtevajte pa v lekarnah samo pravi »Planinka« zdravilni čaj, ki se ne prodaja odprti, temveč samo v originalnih plombiranih zavojih po 20 Din in z napisom proizvajalca: 242

Lekarna

MR. L. BAHOVEC
LJUBLJANA, Kongresni trg



Sv. Lovrenc na Pohorju. V sredo dne 15. februarja je mrtvaški zvon naznanil vest, da je zatisnil svoje trudne oči posestnik Arl Pavel. Pred 7 leti ga je zadel mrtvoud in od takrat ni več povse ozdravel. Popolnoma priklenjen na bolniško posteljo je bil pol leta. Zapuščena žena in štiri odrasle otroke. Če pogledamo nekoliko v življenje pokojnika, vidimo, da je bil eden tistih mož, ki mu je bilo geslo: delaj in moli! Ustvaril si je primerno gospodarstvo in s poštenim delom svojih rok preživljal svojo družino. Blagopokojni je bil vzoren družinski oče. Otroke je vzgajal strogo po krščanskih načelih, ni jim dovoljeval iti na veselice in ples, temveč v cerkev in službo božjo in v krščansko društvo, kjer se deli prava izobrazba. Rajni je bil tudi soustanovitelj

tuk. kmečke hranilnice in posojilnice L. 1908. Od začetka pa do leta 1931 je bil član nadzorstva. Zadnji čas mu bolezen seveda ni pripuščala več izpolnjevati te dolžnosti. Pogreb se je vršil dne 17. februarja ob devetih popoldne od hiše žalosti. Domači cerkveni pevski zbor se je poslovil od rajnega z dvema žalostinkama. Pokojnemu svetila večna luč, ostalim naše globoko sožalje!

Iz Slovenskih goric. Žalostno sliko je nudil del Slovenskih goric po usodepolni nevihti dne 16. avgusta 1932. Pridelki vsled toče pomandranj, sadje okleščeno, drevje križem polomljeno, hiše deloma odkrite, ljudje pa v strahu, s čim se bodo preživljali. Vsled suše se tudi živinske krmne ni dosti pridelalo. Zlasti hudo so bili prizadeti občani občin Zgornji in Spodnji Jakobski dol ter Vukovski dol. Tam mnogi niti fižola nimajo za seme, še manj pa za jed. Banska uprava je nakazala 20.000 Din podpore za 17 občin. Gg. župani so po nalogu podporo razdelili med najpotrebnejše. Mnogi, ki so sprejeli sicer malenkost

kot podporo, so hvaležni. Drugi, tudi še potrebni, pa se jezijo, zakaj se njim nič ni dalo.

Jarenina. Vprašanje glede združitve občin je na dnevnem redu. Splošno po zakonu naj bi bodoče občine imele najmanj 3000 prebivalcev. Iz mnogih krajev so se oglasili že razsodni ljudje, ki predlagajo, naj bo meja župnije, oziroma šolskega okoliša tudi meja bodoče velike občine. V jareninski župniji, ki šteje nekaj nad 3000 duš, pa naj bi veljala neka posebna izjema. Gotovi ljudje namreč hočejo na vsak način, naj bi se celo Jelenče, del Gačnika, priklopile bodoči občini Pesnica, Pesniški dvor k Sv. Marjeti, Kaniža pa v St. Ilj. Kaj pa potem Jarenina? Združila naj bi se s Poličko vasjo, Vukovskim dolom ter delom Gačnika. Štela bi po taki ureditvi kvečjemu 2000 duš. Imela bi pa v svojem okolišu prav mnogo slabih občinskih cest, veliko število takih revežev, ki jih občina mora podpirati, dohodkov pa razen doklad na direktne davke skoraj nobenih. Vukovski dol nima nobene gostilne, Polička vas nobene, Gačnik nobene, Jarenina dve, pa še od teh je ena brez

ljudje na svetlu in je odšel z večerjo proti hlevu — pa ne sam, kajti gostje so vstali drug za drugim in so šli za njim. Vendar bi bili radi videli, kako pospravi konj tako večerjo.

Komaj je bil zadnji zunaj, je skočil Peter na klop prav ob peči in si je tam pripravil udoben prostor. Kmalu so se vsi vpuk zopet vrnili in krčmar je postavil večerjo pred Petra, rekoč: »Tu je vse, kar sem odnesel. Konj tega niti ni povohal. Čemu ta šala?«

Peter se je nasmejal, češ: »A, tako! Danes moj konj najbrž ni razpoložen za tako večerjo, bom pa jaz po-

Začela sta grdo barantati in se obmetavati s priimki. Končno je odšel Jeras z devetdesetimi dinarji v žepu. Medven se je pogreznil na zofo in je skril glavo v dlani.

Najstrašnejših muk ena, ki jo more človek pretrpeti v življenju, je zavest, da je v rokah izsiljevalca, kateremu se ni mogoče izmuzniti. Ne-prestan smrten strah je to, neprestana smrtna nevarnost. —

Štiri dni nato je Jeras zopet prišel.

»Striček, denar mi je pošel. Saj sem ti takoj dejal, da bo premalo.«

Namesto da bi ga zmerjal in preklinjal, je Medven samo rekel:

»Preveč popivaš!«

»Striček,« je prijazno dejal Jeras, »vsako drevesce mora biti zalito.«

»Da, toda če ga preveč zalivajo, se posuši.«

Tako dobrosrčno se že dolgo nista razgovarjala. Jeras se je kar čudil.

»Denarja ti bom zopet dal,« je rekel Medven.

Govoril je nejevoljno, vendar pa ne odurno.

»Le tu pa tam moraš kaj storiti zame. Ni mi prav,

da si se odtrgal od nas, kajti prebrisan si bil, prebrisan skoraj ko Jernej.«

»Še bolj, striček, še bolj!« je rekel Jeras samoljubno. »V zanjko gori na tistem grebenu bi se jaz ne bil dal ujeti.«

Ponosno se je potrkal na prsi. Vedno je rad veliko govoril in se bahal; zato in pa še radi drugih slabih lastnosti so ga bili tihotapci vrgli iz svoje družbe.

»Jeras, delo imam za tebe. Vem za blago, po katerem danes najbolj povprašujejo. Ti poižvedi, kako bi po sposobnih posredovalcih najcenejše prišli do njega.«

»Zakaj pa naj ravno jaz to storim?« je vprašal Jeras nezaupno.

»Tepec! Zato, ker nočem, da bi drugi vedeli, koliko stane blago mene in koliko bom zaslužil pri njem.«

»To je že res,« je rekel Jeras, »toda prenaporna je ta reč zame.«

Dolgo sta se pričkala sem in tja; končno je Medven pripravil Jerasa, čigar ničemurnost je dobro podžgal, tako da je pojde čez mejo, po-

večjega pomena. Kje naj bodoča občina išče dohodkov za kritje cparata, ki se ji bo z nameravano združitvijo naprtli? S čim se naj plača občinski tajnik, občinski sluga, nagrada za potnine, eventualna nagrada županu, šolski prispevek, podpora revežem, občinske česte in mostovi itd.? Za bodoči občinski urad stara občinska hiša tudi od daleč ne odgovarja. Treba jo bo od tal temeljito preurediti. Če pa se združi cela fara v eno občino, bi šlo tem lažje. Pridobili bi tri dobroidoče in tri manjše gostilne in s tem precejšnje dohodke na trošarini. Zato odločno zahtevamo: meja župnije naj bo tudi meja bodoče občine. V tem smislu se je že dovolj jasno povdarjalo v dopisih in predlogih g. sreskemu načelniku; treba je, da se ti predlogi upoštevajo. Mi zahtevamo samo to, kar je pravilno, namreč da bodi župnijska meja tudi občinska meja.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Redki so jubileji, ki bi jih obhajali s tako slovesnostjo, kakor smo to doživeli v četrtek dne 16. februarja, pri Sv. Marjeti. G. Valentan, kmet in bivši župan v Dragučovi, je s svojo ljubeznivo g. soprogo obhajal 30letnico svoje poroke. Vsa družina Valentanova je prišla ta dan k sv. maši, katero je odslužil g. svetnik Jernej Frangež in darovala Vsemogočnemu v zahvalo sv. obhajilo. Da, najlepši trenutek je bil oni, ko sta oče in mati v krogu svojih otrok pristopila k mizi Gospodovi ter tako skupno molili in prosili: »Pridi k nam, o Gospod, pri nas ostani in blagoslovi nas!« Omenim naj, da je med sv. mašo domači cerkveni pevski zbor pod vodstvom g. organista Janka Rakuša, krasno prepeval in je celo med sv. obhajilom primerno pesem jubilentoma zapel moški zbor. Nič čudnega to, da so se pevci potrudili ob tej priliki, saj je pri Valentanovih dom petja in veselja in dom treh cerkvenih pevk. Da se pa taka obletnica hitro ne pozabi, je g. Valentan povabil svoje sosede in prijatelje ter pripravil pojedino. V daljšem govoru se je g. svetnik Frangež spominjal jubilentovega delovanja na katoliško-političnem poprišču, zlasti pa kot vzor-gospodarja v prijazni dolini dragučovski. Pevski zbor je zabaval družbo z raznimi šaljivimi prizori in z lepo uhrano slovensko pesmijo. Želimo vsi, ki vaju poznamo, da bi še tako zdrava in čila čakala v krogu svoje vzorne družine zlato poroko.

Bog vaju živi in čuvaj in daj naši župniji več takih družin, ki bi si upale odločno stati na braniku narodno-katoliške prosvete, kakor si to upa kljub tolikim oviram, družina g. Valentana v Dragučovi.

Muretinci pri Sv. Marjeti. Izbrala sta si nov s^r vrli mladenič Ivan Tomažič, kmečki sin iz Muretinc v starosti 28 let, in zgle-

Zadnja v tem pustu je obljubila zakonsko zvestobo nevesta Julika Fras iz Žic ženinu Francu Gaisler iz Spodnjega Gasteraja. Nevesta je bila več let cerkvena pevka, izvrstna sopranistinja, zato jo bo zbor občutno pogrešal. Bilo srečno!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Dolgo časa se je pojavljala v okolici Sv. Antona, Cogetin-



Z letalom preko najvišje gore, preko Mont Everesta.

na mladenka Marija Arnuš iz občine Podvinci. Dne 10. februarja sta bila v župniji sv. Petra in Pavla v Ptuj poročena. Bog daj novemu zakonskemu paru obilo sreče in blagoslova!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Ker se povsod pozna kriza, zato ni čuda, da jo je precej občutil tudi letošnji predpust. Malo parčkov si je nadelo ta predpust zakonski jarem. Morda tiči kaj vzroka tudi v tem, da se letos samo bolj pridni ženijo, ne pa lepi, kakor je v dolgih predpustih baje navada, kakor se je izrazil zadnji dopisnikar iz Partinje. In res. Ravno v partinski občini so se samo pridni oženili, a lepi so pa ostali. Zato bodo morali tudi oni pridni postati, odnosno ostati, pa bo jih morda že drugi pust povabil med svoje izvoljene.

cih neodkrita vlomilska tolpa, katera se ni ozirala, kakšen naj bo plen. Ljudje so bili povsod v strahih pred njimi. Dne 5. februarja je bilo vlomljeno pri Sv. Antonu na treh mestih, ukradeno je bilo raznovrstnih reči, kakor: slanina, meso, perilo, žganje, vino in obleka, v vrednosti nad 6000 Din. Takoj po izvršenem vlamu so bili obveščeni orožniki iz Sv. Trojice glede te vlomne tatvine, kateri so z vsem trdom noč in dan zasledovali krivce in se jim je posrečilo priti na pravo sled. Ljudje so že dolgo časa sumili, da so domači vlomilci, ali dokazati se ni moglo.

Leskovec-Mala Varulca. Na gostiji Jožefa in Marije Kozel so zavedni gostje namesto godbe zložili za dijaško semenišče 300 Din. Tako je prav! Bog plačaj!

gafat se z nekim »trgovcem« na oni strani. »Čez kateri prelaz pa boš šel?« ga je kar tako mimogrede vprašal Medven.

»Čez Petelinjek.«

»Ali ti ta pot ne bo pretežavna?«

»Kaj še! Kar zmoro črni Jernej, to zmorem tudi jaz; mene ne bodo ujeli.«

»Da, in po porazu, ki so ga doživeli zadnjič, stražniki ne bodo več prežali sedaj po Petelinjeku.«

»Naj prežé! Jutri zvečer odrinem. Pojutrišnjem ponoči se vrnem. Mlaj bo.«

»In če te zalezejo?«

»Uidem!«

»Ali imaš kakšno orožje?«

»Imel! Toda v mestu sem prišel ob nje.«

»Zapil?«

»Recimo zakvartal, se lepše sliši,« se je smejal Jeras. Medven mu je dal revolver z naboji.

»Za vsak slučaj,« je rekel. »Prinesi blaga na ogled.«

»Preveč ne, ker bi ne mogel nositi.«

V majhni krčmi v gorah so sedeli trije obmejni stražniki.

»Dvignimo se.«

»Je še čas. Sedaj ga še ne bo.«

»Če sploh pride!«

»Medven mi je za trdno rekel. Pride.«

»Medven ti je povedal to, da bi dokazal, da s tihotapci nima nobenega opravka. Jaz pa mu kljub temu ne zaupam, temu staremu prikrivaču.«

»Jaz tudi ne!« —

Dvignili so se in odšli. Noč je bila temna, le sneg se je motno svetlikal. Šli so molče, skrivaje se med grmovjem. Počasi so tekale minute in ure. Bližala se je že polnoč. Težka služba, stati takole v mrzli zimski noči in prežati na človeško divjad. Udje odrevene in otrde. Razdružili so se. Vsak se je smel izprehoditi deset minut po hribu sem in tja, sicer bi bili zmrznili.

Tedaj pa, ko so se vsi trije zopet sešli, se je začulo rahlo drsanje smuči po pobočju doli.

»Prihaja!«

jedel, kar je on pustil. Njemu pa dajte dobro mero ovs! To mu bo morda danes bolj po volji.«

Nato je lepo na toplem večerjal, gostje so pa gotovo uvideli, čemu je bil vse to napravil.

Kratkih besed.

Miha je bil doma zelo redkih besed. Neke nedelje je prišel od pridige. Žena ga je vprašala, kaj je župnik pridigal. Miha je kratko odgovoril: »O grehu.« Žena je hotela vedeti, kaj je bolj podrobno o tem povedal. Miha je samo pomrmal: »Bil je proti in je šel iz hiše.«

(Dalje sledi.)

Spodnji Leskovec. Dne 16. februarja smo pokopali uglednega posestnika Filipa Kozel. Bil je dober oče, skrben gospodar in kolarski mojster. Ženi in otrokom naše sožalje! Letos je smrt zagospodarila v naši fari. Imamo že 10 mrličev, pa komaj 8 rojencev.

Majšperg. Dne 22. februarja se je poročil v celjski opatijski cerkvi g. Plevčak Josip, pek, posestnik in gostilničar v Majšpergu, z gđ. Ciliko Ferme, katera izhaja iz spoštovane in strogo krščanske hiše pri Sv. Štefanu pri Šmarju. Pri tej priliki se je namesto poročne daru darovalo za celjske brezposelne 50 Din in za celjsko Vincencijevo konferenco 50 Din. Novoporočencema želimo mnogo sreče v zakonskem življenju!

Sv. Andraž v Halozah. »Veselje in žalost tovarša si sta!« V torek dne 7. februarja, je v Veliki Varnici pri podiranju bukve ponesrečil oče-invalid Martin Kmetec. Na poti v bolnico je pri cerkvi v nezvesti prejel sv. odvezo in maziljenje. Čez pol ure je na vozu umrl in so ga zapeljali domov. Ubogi ženi in malim sirotam naše sožalje! — Dne 13. februarja smo imeli tri poroke. Med temi ženin nečak g. svetnika Franca Bratuška Jožef Kozel, ki si je vzel za družico življenja hčerko cerkvene ključarja Jakoba Kozla. Miciki, ki jo vse spoštuje, ki je pridno pomagala na koru, pri igrah in ki je bila Marijinim otrokom najlepši zgled, iz srca želimo obilo sreče v zakonu. Popoldne ob štirih je umrla mati ženina Katarina, rojena Bratušek. Bila je neozdravljivo bolna. Iz bolnice so jo poslali domov. V soboto je bila še ponovno sprevidena. Ni še hotela umreti. Hotela je še dočakati poroko svojega sina Jožeka. Ena se tebi je želja spolnila, doživela si poroko svojega sina. Naj se izpolni še druga, da bi se na nebeski ženitni vekomaj veselila! Pogreb je vodil brat g. duhovni svetnik Bratušek v spremstvu še drugih duhovnikov. Večna luč naj sveti dobri materi!

Sv. Urban pri Ptuj. Žalostno so zapeli zvonovi dne 11. februarja in nam naznanjali pretno vest, da je umrla dobra mati in žena Terezija Poterč v Ločiču, v starosti 79 let. Izmed njenih otrok, katere je vzgojila v zakonu, še živi starejši sin kot gospodar na njenem posestvu. Sin Janez je padel v svetovni vojni na ruskem bojišču in hči Marija je tudi umrla nenadne smrti leta 1924. Torej je rajna imela življenje, napolnjeno z bridkostmi. Pokojna mati je bila miroljubnega srca do vsakega, posebej do svojih sosedov; sovraštva in slabih naklepov ni poznala in radi tega njo je tudi vsakdo spoštoval. Bolezen je prenašala z veliko potrpežljivostjo, dokler je ni Bog rešil trpljenja. Udarec je bil še tem občutnejši za to hišo, ker je takoj drugi dan nagle smrti umrl Franc Pravič v Svetinjah, oče hčere Terezije, ki je omožena v Poterčevi hiši v Ločiču. Sta bila torej mati Franca Poterč in oče Poterčeve žene, vsak v svoji hiši, oba istočasno na mrtvaškem odru. Je to slučaj, ki je res presrečljiv. Rajni Pravič je tudi v svoji 72letni starosti bil dobre volje, dober sosed, ki je vsakemu rad pomagal, dokler je mogel. Pred nepričakovano smrtjo še mu je Bog dopustil, da je prejel tolažila sv. vere. Težko je ob takih ločitvah, toda božja pota niso naša pota. Koliko spoštovanja in priljubljenosti sta pokojna uživala med svojci, je pokazala velika udeležba pri pogrebu. Naj v miru počivata na Urbanskem gričku do vesoljnega vstajenja! Preostali naše sožalje!

Sv. Trojica v Halozah. Dne 17. februarja je za vedno zaprla svoje oči od vseh ljubljeno deklet Kristina Sakelšek iz Podlehnik. Rajna je bila vzor krščanskih deklet, vzor gojenk gospodinjskega tečaja ptujske »Mladice« ter

vzgleđ Marijini družbi pri Sv. Trojici. Umrla je v najlepši dobi svojega življenja, stara komaj 19 let, ter odšla v večnost za dragimi starši, bratom in sestrico. Kako je bila priljubljena ne le med Podlehničani in domačimi farani, ampak tudi med drugimi, so pokazali številni obiski prejšnjih dni in množice, ki so jo hodile kropit ter spremljale na zadnji poti k Sv. Trojici, kamor je zdrava tako rada hodila, med boleznijo pa tako srčno želela. Najlepša hvala vsem za sožalje ter udeležbo, posebno g. župniku in g. katehetu, č. š. sestrama iz Ptuja, g. organistu in pevcem, domači Marijini družbi, ki so rajno tovarišico belo oblečene nosile, podarile krasen venec s trakovi, nadalje vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem.

Škole pri Pragerskem. Na Svečnico dne 2. februarja se je po starem običaju zbralo v Gasilnem domu v Školah vse članstvo gasilnega društva Škole, da napravi svoj letni delovni obračun ter da si v skupnem posvetovanju zasnuje načrte za delo v bodočnosti. Občni zbor je vodil tovariš načelnik Brglez Ivan iz Škol. Iz tajniškega poročila posnemamo, da ima društvo 30 rednih in še 4 ustanovne člane. V preteklem letu je imelo 9 teoretičnih in praktičnih vaj, pri požarih je delovalo šestkrat, povsod uspešno v korist trpečim. Poročilo blagajnika je bilo zadovoljivo. Izvoljen je bil stari odbor, le stari načelnik je odklonil izvolitev. Za načelnika si je članstvo izbralo Janeza Čelan iz Škol, ki je obljubil ter spodbujal, da bo z njimi delal za prosep gasilnega društva, kolikor mu bodo dopuščale razmere in moči. Proslavljali smo meseca avgusta t. l. 40letnico društvenega obstoja, na to že sedaj opozarjamo. — Kriza, ki jo menda vsak že preveč pozna, se je tudi v Škole vtihotapila. Glavna produkta, krompir in živina, nimata cene ter se vnovčujeta tako, da kmet dobi le eno četrtino za pridelek, drugo pa moramo podariti. Našim nevestam je kriza nekoliko prizanesla, ker se ženini pogosto oglašajo. Tako se je poročila mladenka Marija Solatnik z mladeničem Antonom Pahič dne 20. februarja.

Sv. Vid pri Grobelnem. Sentvidčani smo se razveselili prihoda novega g. župnika, saj smo tako potrebni dobrega dušnega pastirja. Sedaj lahko spoznamo, da ni bila preslaba naša molitev. — Monsignor Vreže iz Maribora je ob pogrebu rajnega g. župnika Peniča v pridigi omenil: »Kakšna bo naša molitev, takšna bo žetev. Prosite Gospoda žetve!« Posebno tisti, kateri imamo otroke za šolo, smo novega gospoda veselili, ker nam jih bo pomagal vzgojevati v krščanskem duhu.

Vojnik. Pred kratkim je praznovala meščanska šola desetletnico svojega obstoja. V proslavo tega jubileja nas je razveselila z lepo akademijo, ki nas je vse očarala. Meščanska šola pri nas pač vrši važno kulturno delo. — Veseli predpust nam ni prinesel posebnega veselja. Ženitev je bilo bolj malo, se pač pozna kriza. Mogoče bo pa drugo leto boljše.

Svetinje. V predpustu nas je zapustil vrli mladenič Skerjanec Ivan, član našega prosvetnega društva ter prvovrstna igralska moč. Izbral si je zakonsko družico, nakar se je podal mlad par na nevestin dom v Braslovče v Savinjski dolini. Želimo obilo sreče in božje blagoslova!

Sv. Jurij ob južni žel. Skoraj neopaženo bi nam bil potekel dvojni jubilej našega obeprijubljenega organista g. Valentina Raztočnika. Dne 14. februarja, to je na Valentinovo, je obhajal svojo 60letnico. Poteče mu pa tudi že 40 let, kar vrši to službo. 28 let že bo od tega, kar je prišel v našo župnijo. V sedanjem

času jih pač malo najdemo, ki bi se s toliko ljubeznijo posvetili temu poklicu, kot naš jubilarant. Vso svojo skrb je vedno obračal za povzdigo cerkvenega petja. Vsakdo, ki mu je znano naše cerkveno petje, bo priznal njegovo delavnost. Svoj pevski zbor pa ni vabil samo v petju, nego ga tudi kakor dober oče vodil po pravi poti. Marsikdo, ki je bil v njegovem zboru, bi ne bil danes to, kar je, če bi se ne bil tam navzel poštenih, krščanskih idej. Z enako vestnostjo opravlja ves čas tudi važno cerkveno službo. Obilne so tudi njegove zasluge na polju naših katoliških prosvetnih organizacij. S svojim zborom je dostikrat priredil koncerte in razne spevoigre. Zato je bil tudi imenovan častnim članom našega prosvetnega društva. Kakor v mladih letih, še sedaj z enako vnemo opravlja svoj poklic. Na predvečer njegove 60letnice mu je cerkveni pevski zbor, ki šteje 24 članov, napravil pod vodstvom njegovega sina ljubko podoknico, ki se je razvila v pravi družinski praznik. Čestitkam pevskega zbora se pridružimo tudi mi z željo, naj ga Bog ohrani še mnogo let in mu da dočakati še več jubilejev.

Pišce. Novic poln koš! In ker smo radodarni ljudje, jih privoščimo tudi drugim. Evo jih: Naš Karlek, ki je bil na orožnih vajah, jo je primahal nepričakovano, marsikomu v presenečenje, domov na klobase in na krape. Dobrega komandanta je baže imel in pisano družbo tovarišev. Saj pa so bili zbrani sami veseli in navihani ljudje. In veselega človeka še Bog ima rad. Edino, kar mu je bilo težko, da ni smel eksercirati na orgljah. Pa zato to sedaj v polni meri stori. — G. urednik! Pred nedavnim smo imeli priliko videti pri nas Amaconke. Kar na lepem so se znašle na trgu pred cerkvijo in otvorile ostre vaje. Baže jo je od ene skupil nek možanec. Smeha in krohot je bilo za predpust dovolj. Amaconke so srdite in korajžne, zato ne privoščimo nikomur, da bi jim prišel v pest! — »Beži fant, dekle gre!« Ta rek se čedalje bolj uveljavlja. Saj smo prišli celo tako daleč, da matere hčerkam za hrbtom očetov dajejo celo denar za darila, namenjena fantom. Hm, hm! Kdaj se bodo povrnil zopet časi, ko bo znova veljalo: »Beži dekle, fant gre!« — Kdor je videl igro »Guzaja«, ki so jo člani našega katoliškega prosvetnega društva kar dvakrat dali na deske, ta se je moral prepričati, da naša gledališka družina prosvetnega društva dela in napreduje.

Sv. Vid nad Valdekom. Umrla je dobra in pobožna gospodinja Alojzija Jakop, po dom Tomaž, v 27. letu starosti. Na porodni postelji se ji je pridružila piščenka, kateri je podlegla. Pred enim letom se je poročila in letos ravno na dan obletnice dne 1. februarja je bila pokopana. Zapušča malega otroka in mladega, tudi nevarno bolanega moža, ki se pogreba svoje ljubljene žene vsled bolezni ni mogel udeležiti. — Dne 20. februarja zvečer ob 9. uri je gorelo pri posestniku Soviču, po domače Čreplšek. Hiša je pogorela do tal. Vzrok požara je do zdaj neznan. — V župni cerkvi je bila iz krstnega kamena ukradena sv. krizma s posodico. — Snega je padlo v dneh 20., 21. in 22. februarja skoro en meter. Odrezani smo od svetovnega prometa. Pošta izostaja.

Braslovče. V nedeljo dne 12. februarja je imela braslovška cerkev obisk v osebi poklicnega tatu. Vlomil je v vso tri nabiralnike in to tako spretno, da je bil v 10 minutah gotov. Opazila pa sta ga, ko je šel v cerkev, gospod župnik in organist. Ker je bil lepo oblečen, nista sumila nič slabega o njem. Čutil se je pa tako varnega, da je kar v Gorčah popival in prenočil. Orožnika sta ga dobila, ko se je

odpravil naprej. Ugotovili so, da so dobili nevarnega tata, ki je prejšnji teden vlomil na treh krajih, v Ljubljani, v Domžalah in na Vranskem.

Št. III pod Turjakom. Žalostno so peli zvonovi dne 13. februarja, naznanjajoč, da smo spremljali k zadnjemu počitku miadeniča Jaša Miroslava, sina tuk. župana. Komaj 29 let star, se je moral nenadoma ločiti od svojih dragih. Zvečer je še bil pri skupni večerji domačih, a čez noč že mrl, zadela ga je srčna kap. Kljub takojšnji zdravniški pomoči ni bilo več rešitve. Toliko je še bil pri življenju, da mu je g. župnik podelil poslednje olje, na kar je izdihnil svojo blago dušo. Kako priljubljen je bil rajni Mirko pri ljudeh, je pokazal njegov pogreb. Udeležila se ga je skoro cela župnija, a še od sosednih župnij so prihiteli njegovi znanci in prijatelji, da ga spremlijo na njegovi zadnji poti. Vsi smo upali, tako stariši kakor drugi farani, imeti enkrat v tebi, Mirko, dobrega, odločnega katoliškega moža v svoji sredini, pa ljubi Bog te je v cvetju mladosti poklical k sebi. Počivaj v miru, nepozabni Mirko. Vsej daleč na okoli spoštovani redhni Jaševi pa naše sožalje!

Za organiste.

Društvo organistov je imelo občni zbor v Celju. Kljub temu, da ni bila dovoljena polovična vožnja na železnici, se je zbralo 55 organistov, kar je vsekako lepo število. Nekateri so prišli tako daleč, da so mogli iti že prejšnji dan od doma.

G. predsednik Bervar je lepo govoril o naši organizaciji, pozival organiste, naj se tesno združijo v organizaciji ter naj vztrajajo ter se izpopolnjujejo v glasbi, ki je najlepša vseh umetnosti, dasi žalibog, posebno cerkvena — najslabše plačana. Tajnik g. Klančnik je poročal, da je bilo dopisovanje precej živahno. Rešilo se je 280 dopisov. Članov ima društvo 152. V zadevi pokojniškega zavarovanja se je letos zopet veliko zboljšalo. Dosti organistov je prišlo v zavarovanje potom posredovanja društva. Blagajnik g. Jarh se je pritoževal, da člani s članarino, ki je itak nizka (24 Din letno) zelo zaostajajo. Res huda kriza stiska tudi organiste, a 2 Din mesečno si pa že more vsak odtrgati. Izvolil se je z malimi spremembami.

Si je za leto 1933 vsi člani, kateri so dolžni članarino od leta 1930 nazaj, pa iste ne plačajo vsaj delno do 1. aprila t. l., črtajo iz članskega imenika.

Dalje se sklene, da se vse potrebno ukrene, da se odpravijo učitelji kot organisti. Je to velika krivica, da se da zaslužek takšnemu, ki ima že itak zasigurano existenco, medtem ko je veliko organistov brez službe. Organisti se pozivajo, da vsak slučaj, kjer je učitelj za organista, takoj prijavijo društvu, katero bo posredovalo na merodajnem mestu.

Sklene se tudi, da se vršita dva izredna občna zbora in sicer eden v Ptuj in eden v Slovenjgradcu, da se oddaljeni organisti lažje udeležijo in da se pomenimo o naših pereh zadevah. Ta občna zbora se bosta v kratkem izvršila in bosta objavljena v »Slovenskem gospodarju«. Zasedujte pazno!

Sklenilo se je še več važnih zadev, katere bodo organistom pojasnjene na omenjenih občnih zbiorih.

Organisti, pozor! V torek dne 7. marca se vrši v Ptuj, v gostilni g. Brenčiča ob 9. uri dopoldne sestanek organistov. Vsi organisti iz Slovenskih goric, Ptujskega polja in Haloz se vabijo, da se tega sestanka gotovo ude-

Za č. gg. duhovnike.

1. Nekateri gospodje so že naročili **obrazec za god sv. Gabriela od Žalostne M. B.** Sporočamo, da stopi oficij šele 1. a 1934 v obveznost, zato ga nismo še prejeli in tudi ne razposlali.

2. **Opravični zapisnik za oddajo kolekov:** Uporabljajte dosednji opravični zapisnik, kjer pa sami zaznamujete, pri kateri vložni številki ste uporabili kolek in za koliko. Za mesečno prijavo davčnemu uradu pa smo založili primerne tiskovine, katere blagovolite naročiti. Za leto 1933 jih potrebujete 10 komadov.

3. **Cerkvena pesmarica** za cerkveno ljudsko petje bo izšla v kratkem. S škofijskim ordinarijatom v Mariboru in v Ljubljani imamo dogovor, da se za lavantinsko škofijo naročajo te pesmarice samo pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Ako bi kdo v Ljubljani naročil, jih bo dobil od nas. Cena in obseg kakor tudi oblika je povsem ista. Posamezni izvod bo stal 3 Din.

4. Od založbe Pustet v Regensburgu smo prejeli obvestilo, da nam pošilja časopis »Liturgische Mitteilungen« — brezplačno. Mi ga bomo pošiljali dalje vsakemu duhovniku, ki se za njega prijavi, seveda tudi brezplačno. Prva številka je že tu.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

ležijo. Poročal bo o delovanju Društva organistov ter o raznih pereh stanovskih zadevah tajnik Franc Klančnik. Kdor še ni član, lahko tedaj pristopi, tudi se lahko plača članarina. Dajali se bodo na razna vprašanja nasveti in sprejemali predlogi. Posebno bo to važno za tiste, ki niso mogli na občni zbor v Celje. Organisti, pridite in povabite svoje tovariše, ki bi mogoče prezrli ta poziv!

Viničarski vestnik.

Nekje v Halozah se je zgodil naslednji slučaj: Neka viničarka je svojo gospodo pravčasno vprašala, ali ostane še naprej v njihovi službi, ali pa naj že v jeseni pusti prostor drugemu viničarju. Ker ni bilo vzroka za odpoved, so se brez nadaljnjega sporazumeli, da ostane. To v zakonitem času pred 15. avgustom 1932. Potem ob koncu trgatve pa je dobila viničarka naenkrat službeno odpoved in knjižico z zahteyo iselivke. Viničarka ni smatrala te nenadne odpovedi kot resne in ker se ni zavedala nobene krivde, se nikamor ni selila. Ta njena zavest, da jo ščiti viničarski red in da se z viničarji pač ne sme tako samovoljno postopati, je povzročila pri njeni gospodi še trdeje posledice. Družini te viničarke so naenkrat odpovedali vsako delo in nji s tem odvzeli še bori aslužek. Čeprav je že nastopila med tem zima, so drva bila takoj odtegnjena. Ko je viničarka z vsem tem začutila, da začinja postajati njeno stališče ogroženo in nevzdržno, se je obrnila za pomoč k »Strokovni zvezi viničarjev« v Ljutomer. Ta je takoj izvršila pismeno posredovanje z vljudnim pojasnitom, da sedanji viničarski red nikakor ne dovoljuje redne službene odpovedi po 15. avgustu, torej ne po trgatvi in ne po Svečnici, ali kaj bi se to delodajalcu zdelo. Za predčasno odpoved pa mora biti prestop težje narave. Tako odpoved pa mora odobriti najprej viničarska komisija, potem šele ima gospodar pravico jo

izreči viničarju. Dotični gospodi pa se je najbrž to vse skupaj zdelo premalenkostno. Moral je nato priti še predlog za viničarsko komisijo, katere se od strani gospode ni nihče udeležil.

Od tega časa je postajal položaj za viničarkino družino vedno bolj težaven. Vsak dan so nji po hlapcih grozili z deložacijo. Kljub temu pa se viničarka ni odselila. Nekoga dne pa se pripelje hlapec z vozom in štirje z njim ter so naložili in odpeljali vse seno, kar ga je bilo pri viničarji. Kravico in tele, edino premoženje, je morala viničarka takoj spraviti v stran, ker ni imela nobene krme. O tej stvari bo sedaj razpravljala sodnija.

Poslednje vesti.

Proračun naše države zvišan. Vsled dodatnih predlogov vlade ali posameznih poslancev, katerim je vlada pritrdila, se proračun naša države za leto 1933/34 poviša za 556.364 Din.

Nemški parlament v plamenih. V ponedeljek, 27. februarja, ob 10. uri ponoči je izbruhnil nenadoma v poslopu nemškega parlamenta požar. Plameni so se razširili s tako naglico, da so v par minutah zajeli skoro ves glavni del poslopja. Berlinsko gasilstvo je takoj nastopilo z vsem svojim orodjem. Ker se je požar razširil s tako neverjetno naglico, je opravdana sumnja, da je bil podtaknjen ter da so požigalci polili poslopje z bencinom ali kakšno drugo gorljivo snovjo.

V Nemčiji teče kri. Pretekla nedelja je v Nemčiji potekla v znamenju razpaljenih strasti in najhujšega nasilja. V Berlinu in v ostali državi so spopadi političnih nasprotnikov zahtevati 8 smrtnih žrtev, med njimi 2 iz vrst narodnih socialistov. Poleg tega je bilo 15 oseb težko, preko 100 pa lahko ranjenih. Sprito teh strašnih izbruhov strastnosti in zagrizenosti prevladuje bojazen, kaj bo v nedeljo, ko se bodo vršile volitve.

Boji med Japonci in Kitajci. Kljub hudemu mrazu, ki vlada v Džeholu in Mandžuriji, se vršijo srditi boji med Japonci in Kitajci. Samo na enem gorskem prelazu ob džeholski meji so napravili Japonci več ogorčenih toda brezuspešnih napadov. Končno so se Japonci morali umakniti. Poveljniki kitajskih čet cenijo kitajske izgube v tem kraju na 1000 mož, dočim so Japonci izgubili 600 mož.

VSE, KI SE ZANIMAJO ZA LEPO PETJE,

opozarjamo že danes, da naj ne pozabijo na veliki koncert staroslovenskih pesmi, ki se bo vršil dne 11. marca t. l. ob 8. uri zvečer v dvorani »Union« v Mariboru. V nedeljo dne 12. marca, ob desetih dopoldne, pa bo v mariborski stolnici staroslovenska sv. maša. Na koncertu in v cerkvi poje Ciril-Metodijski zbor iz Zagreba.

Gornja Sv. Kungota. Dne 5. marca, to je na prvo postno nedeljo, se slovesno praznuje patrocinijski ali glavni župnijski praznik sv. Kunigunde v Gornji Sv. Kungoti. Dve sv. maši, prva ob šestih, druga asistirana ali z leviti ob devetih. Ob devetih začne najprej slovesna blagoslovitev lepega Kipa sv. Janeza Krstnika, ki ga je mojstrski prenovil g. Sojč, akademski kipar v Mariboru. Kip je delo umetnika iz starejše dobe in je star že blizu 280 let. Daj ljublj Jezus, da bi sv. Janez vzbudil naša srca k pravemu spokornemu življenju. Pred drugo sv. mašo je darovanje okoli oltarja za cerkvene potrebe.